

عنوان مقاله:

کانی‌شناسی، شیمی کانیها و ژئوشیمی ایزوتوپی گوگرد در کانسار مس بهاریه (شمال-خاور کاشمر): رهیافتی برای دستیابی به ژنز کانسار

محل انتشار:

فصلنامه پترولوژی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

راضیه رضایی حمید - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

ابراهیم طالع فاضل - عضو هیئت علمی، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

کانسار بهاریه با تناژ تقریبی یک میلیون تن مس، در استان خراسان رضوی و فاصله ۳۰ کیلومتری شمالخاور شهرستان کاشمر قرار دارد. طبق تقسیمبندیهای ساختاری زمینشناسی ایران، این ذخیره در پهنه سبزوار و منطقه فلززایی تکنار واقع شده است. کانهزایی بصورت چینهرکان در یک افق معدنی با درازای تقریبی ۲۰۰ متر، ضخامت متغیر ۵ تا ۱۰ متر و راستای خاوری-باختری در میزبان آندزیت و ریولیت توف با سن ائوسن میانی، رخ داده است. کالکوپیریت و پیریت کانههای سولفیدی اصلی هستند که بوزنیت، گالن، اسفالریت، کولیت، کالکوسیت، مالاکیت و همتایت به صورت فرعی آنها را همراهی میکنند. طبق شواهد تجزیه ریزکاو الکترونی (EPMA)، بیشینه طلا و نقره به ترتیب معادل ۲۱/۰ و ۱/۰ درصد وزنی در میزبان کالکوپیریت و بیشینه نقره ۱۴/۰ درصد وزنی در ترکیب کانی گالن، آشکار شد. براساس بررسیهای شیمی کانی، در پیریت‌های کانسار بهاریه، میانگین نسبت Co/Ni برابر ۷۱/۲ بدست آمد که میتواند نشانگر خاستگاه گرمابی آن باشد. با توجه به نتایج زمین دماسنجی نسبت Bi/Sb در گالن و ژئوشیمی اسفالریت (تمرکز بالای Cd با مقدار میانگین ۹۲/۰ درصد وزنی و نسبت Zn/Cd ناچیز ۵۴/۶۷) شرایط فیزیکوشیمیایی و ترمودینامیکی سیال کانه‌دار در کانسار بهاریه با کانسارهای گرمابی-ماگمایی دما متوسط همخوانی دارد. دامنه تغییرات ایزوتوپی $\delta^{34}\text{S}$ نمونههای کالکوپیریت و پیریت بین ۳/۷- تا ۵/۰ پرمیل در تغییر است.

کلمات کلیدی:

کانسار مس بهاریه، شیمی کانی، ایزوتوپ گوگرد، کاشمر، پهنه سبزوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1187786>

